

DÔVODOVÁ SPRÁVA

B. Osobitná časť

Čl. I

K § 1

Vo všeobecných ustanoveniach sa v odseku 1 vymedzuje predmet úpravy návrhu zákona o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „návrh zákona“). Návrh zákona sa vzťahuje na exekučné konania vedené podľa Exekučného poriadku v znení do 31. marca 2017 (ďalej len „exekučné konanie“) a v exekučných konaniach, ktoré sú vedené na základe návrhu oprávneného doručeného Okresnému súdu Banská Bystrica podľa predpisov účinných od 1. apríla 2017 sa ustanovenia návrhu zákona nepoužijú, okrem ustanovení týkajúcich sa opätovného návrhu na vykonanie exekúcie podľa návrhu zákona.

V odseku 2 sa definuje stará exekúcie, ktorou sa na účely tohto návrhu zákona rozumie každá exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

K § 2

Odsek 1 upravuje dôvody pre zastavenie starej exekúcie, k zastaveniu ktorej dochádza priamo zo zákona. Tieto dôvody sú stále len komplementárne k dôvodom pre zastavenie starej exekúcie podľa „bežných“ procesných pravidiel tak, ako ich vymedzuje Exekučný poriadok v znení účinnom do 31. marca 2017.

Prvým a hlavným dôvodom zastavenia starej exekúcie je uplynutie rozhodnej doby, ak súčasne nejde o starú exekúciu uvedenú v odseku 2. Rozhodná doba je vymedzená na obdobie piatich rokov, ktorá plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie starej exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len „exekútor“). Doručenie prvotného poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi (bez ohľadu na zmenu exekútora počas exekučného konania) je moment, ktorý je jednoznačne určiteľný tak z pohľadu súdu, ako aj z pohľadu exekútora.

Ak v starých exekúciách dôjde k situácii, že oprávnený alebo povinný zanikne bez právneho nástupcu, dedičské konanie je zastavené z dôvodu, že oprávnený alebo povinný nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty, zastavenie exekúcie navrhne oprávnený, alebo dôvod na zastavenie exekúcie vytvorí účinky vyhlásenia konkurzu alebo oddĺženia fyzickej osoby, niet dôvodu, aby sa následky z týchto (relatívne nesporných) skutočností nemohli premietnuť priamo do následkov pre starú exekúciu. V takýchto prípadoch ide o dôvody pre zastavenie starej exekúcie, ktoré sú jednoznačné a preto nie je potrebné, aby o ukončení takýchto starých exekúcií rozhodoval súd (naviac ak obdobná právna úprava je v súčasnosti účinná v prípade exekúcií vedených podľa predpisov účinných od 1. apríla 2017). Preto existencia takýchto dôvodov zastavenia starej exekúcie ex lege je ponechaná na zistenie exekútorovi, ktorý na základe tohto zistenia a následného preukázania tohto dôvodu vydá upovedomenie o zastavení starej exekúcie podľa návrhu zákona a deklaruje zastavenie starej exekúcie. V týchto prípadoch sa nevyžaduje uplynutie päťročnej rozhodnej doby.

Odsek 2 tohto ustanovenia upravuje tzv. výnimky pre niektoré exekúcie, pri ktorých nedôjde

k zastaveniu exekúcie *ex lege* podľa odseku 1 písm. a) návrhu zákona. Z takto usporiadaných výnimiek je zrejmé, že ťažisko je kladené na exekúcie, v ktorých ide o vymozenie peňažných nárokov oprávnených. Ako opodstatnené sa nejaví zastavovať exekúcie, v ktorých sa vymáha výživné, keďže by to mohlo spôsobiť pre oprávnených (najmä maloleté deti) neprimerané komplikácie; okrem uvedeného nie je spoločensky a morálne akceptovateľné zastavovať tieto staré exekúcie na vymozenie výživného, najmä vo vzťahu k maloletým. Ako opodstatnené sa taktiež nejaví zastavovať exekúcie, v ktorých ide o uspokojenie práv na nepeňažné plnenie, vrátane uspokojenia práva na peňažné plnenie (najmä ak ide o náhradné plnenie alebo vymáhanie pokuty uloženej v súvislosti s porušením alebo nesplnením vymáhanej povinnosti), ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní. Ide najmä o situácie, v ktorých sa vymáha splnenie určitého nepeňažného plnenia (napr. omisívna povinnosť), ktoré má buď trváci alebo opakujúci sa charakter, a v súvislosti s jeho vymáhaním došlo k uloženiu pokuty/pokút (donucovacia koncepcia napr. pri vymáhaní nezastupiteľných prác a výkonov) alebo k náhradnému uspokojeniu oprávneného na trovy a nebezpečenstvo povinného. Ďalej sa nezastavujú staré exekúcie, v ktorých ide o vymozenie pohľadávky, ktorá vznikla pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie, ktoré sú financované z fondov Európskej únie, a to z dôvodu existencie špecifických pravidiel platných pre tieto pohľadávky, ktoré vyplývajú z legislatívy Európskej Únie a následne sú prenesené aj do právneho poriadku Slovenskej republiky. Tieto pravidlá neumožňujú členskému štátu odpustiť pohľadávku voči prijímateľom, pretože ide o prenesenú pohľadávku, ktorá je následne vysporiadaná voči všeobecnému rozpočtu Európskej Únie, pričom celý proces vysporiadania je podrobne monitorovaný a vykazovaný. Vo vzťahu k plneniam priznaných rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu či agentúry Európskej Únie možno výkon takéhoto rozhodnutia zastaviť podľa čl. 299 Zmluvy o fungovaní Európskej Únie len rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie. Plnenia priznané na základe rozhodnutia správneho orgánu vo veciach porušenia pravidiel hospodárskej súťaže sú taktiež vyňaté z návrhu zákona, nakoľko v týchto prípadoch ide o najmä o pohľadávky uspokojované z majetku povinného nachádzajúceho sa v zahraničí.

Stará exekúcia, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred jej zastavením dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur sa taktiež nezastavuje, nakoľko v tomto prípade je existencia výnimky odôvodnená najmä tou skutočnosťou, že v starej exekúcii, v ktorej bol v období blízkom momentu, kedy sa má zastaviť, dosiahnutý výťažok aspoň sčasti, t. j. nejde o nemajetnú starú exekúciu. Stará exekúcia sa taktiež nezastavuje v prípade, ak je vedená voči tzv. večným subjektom práva. Ich rozsah je vymedzený predpismi konkurzného práva.

K § 3

V odseku 1 sa vymedzuje časový rámec, tzv. rozhodná doba, uplynutie ktorej je obligatórnym zákonným predpokladom pre zastavenie starých exekúcií (*ex lege*) podľa § 2 ods. 1 písm. a) návrhu zákona. Rozhodnou dobou je doba piatich rokov, ktorá sa počíta od doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi; na zmenu exekútora počas vedeného exekučného konania sa neprihliada (t. j. bez ohľadu na zmeny exekútorov počas vedenia exekučného konania). Ustanovenie § 4 upravuje prípady, kedy dochádza k predĺženiu rozhodnej doby, uplynutie ktorej je nevyhnutné pre zastavenie starej exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) návrhu zákona. Predĺženie rozhodnej doby prichádza do úvahy v prípade existencie relevantného dôvodu, ktorým je najmä súdne konanie o incidenčnej otázke v exekučnom konaní.

Odsek 2 upravuje právnu fikciu, ktorá slúži najmä na zjednodušenie a pomoc pri aplikácii osobitných právnych predpisov súvisiacich primárne s vedením účtovníctva. Ide o relatívne

nevyvrátiteľnú domnienku nemajetnosti povinného v starej exekúcii. Účelom tejto právnej fikcie je vymedziť, že zastavenie starej exekúcie z dôvodu uplynutia rozhodnej doby je v skutočnosti čo do dôsledkov podľa osobitných predpisov (napr. predpisy o účtovníctve) rovnakým dôvodom pre jej zastavenie ako tzv. nemajetnosť povinného.

K § 4

Keďže zastavenie starých exekúcií sa týka relatívne vysokého počtu starých exekúcií, môže nastať situácia, kedy súd v exekučnom konaní rieši určitú incidenčnú otázku. Ponecháva sa preto priestor na to, aby súd túto incidenčnú otázku pre potreby exekučného konania (ale aj vymáhaného nároku a teda aj právnej istoty) vyriešil, a preto je tu relevantný dôvod na predĺženie päťročnej rozhodnej doby, uplynutie ktorej sa obligatórne vyžaduje pre zastavenie starej exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) návrhu zákona.

Prvým dôvodom pre predĺženie rozhodnej doby je odklad starej exekúcie. Ak v čase, kedy sa má stará exekúcia podľa návrhu zákona zastaviť [t. j. uplynutím rozhodnej doby podľa § 2 ods. 1 písm. a)] súd rozhoduje o odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie povolí, alebo ak je odklad starej exekúcie povolený alebo je stará exekúcia odložená ex lege, rozhodná doba sa predĺži o 12 mesiacov. Rozhodná doba sa predĺži o 12 mesiacov až od okamihu, kedy uplynie doba, na ktorú je stará exekúcia odložená, t. j. do rozhodnej doby sa započítava aj doba, počas ktorej bola stará exekúcia odložená. Ustanovenie vytvára adekvátny priestor na postihnutie majetku povinných po skončení povoleného odkladu starej exekúcie, resp. po ukončení odkladu starej exekúcie ex lege.

Ďalšími dôvodmi pre predĺženie rozhodnej doby sú špecifické procesné situácie, ktoré vecne odôvodňujú vytvorenie dostatočného časového priestoru na zastavenie starej exekúcie zo zákona. V týchto prípadoch rozhodná doba nemôže uplynúť skôr, ako uplynie 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým rozhodol o návrhoch uvedených v odseku 2 písm. a) až g). To však platí len v tých prípadoch, v ktorých súd o návrhoch uvedených v odseku 2 písm. a) až g) rozhodoval v čase, kedy sa má stará exekúcia zastaviť podľa návrhu zákona (v čase zastavenia starej exekúcie ex lege), t. j. ak bol návrh na konanie a rozhodovanie podľa odseku 2 písm. a) až g) podaný pred zastavením starej exekúcie podľa ustanovení návrhu zákona.

K § 5

Zastavenie starej exekúcie podľa návrhu zákona nastáva ex lege, pričom exekútor túto skutočnosť deklaruje formou vydania upovedomenia o zastavení starej exekúcie, prípadne súd vydaním uznesenia, ktorým určí, že došlo k zastaveniu starej exekúcie (§ 8 ods. 2). Vzor upovedomenia o zastavení starej exekúcie vypracuje Slovenská komora exekútorov v spolupráci s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a následne zverejní na svojom webovom sídle vo formáte, ktorý je strojovo čitateľný. V ustanovení odseku 2 sa vymedzujú obligatórne náležitosti upovedomenia o zastavení starej exekúcie, ktorých výpočet je taxatívny.

Odsek 3 upravuje lehoty, v ktorých exekútor po zastavení starej exekúcie upovedomenie o zastavení starej exekúcie odošle oprávnenému, pričom návrh zákona rozlišuje dve lehoty v závislosti od toho, či dôvod zastavenia starej exekúcie vznikol ku dňu nadobudnutia účinnosti návrhu zákona (180 dní) alebo tento dôvod vznikol v priebehu účinnosti návrhu zákona (120 dní). Navrhovaná dĺžka lehôt na zaslanie upovedomenia o zastavení starej exekúcie spolu s výzvou na úhradu paušálnych trov je odôvodnená najmä vysokým počtom starých exekúcií, pretože tu je potrebné poskytnúť exekútorovi dostatočný časový priestor

jednak na zistenie dôvodu zastavenia starej exekúcie a jednak na vyhotovenie a odoslanie upovedomenia o zastavení starej exekúcie.

Upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje všetky potrebné informácie o vymáhanej pohľadávke a trovách starej exekúcie a preto vzhľadom na účel návrhu zákona, ako aj z dôvodov urýchlenu ukončenia starých exekučných konaní a odbúraniu administratívnej záťaže, sa nevyžaduje splnenie povinnosti exekútora zaslať konečné vyúčtovanie exekučného konania (§ 60 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017). Upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje obligatórne aj výzvu na úhradu paušálnych trov.

Odsek 4 ukladá exekútorovi povinnosť zrušiť upovedomenie o zastavení starej exekúcie vydané z dôvodu existencie účinkov vyhlásenia konkurzu [§ 2 ods. 1 písm. d)], ak bol konkurz zrušený z dôvodu, že tu neboli predpoklady na vedenie konkurzu podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

K § 6

Celkové trovy starej exekúcie exekútora pozostávajú zo súčtu sumy, ktorú si exekútor už na trovách starej exekúcie v súlade s pravidlami pre čiastočné vymozenie nároku oprávnene ponechal a paušálnych trov starej exekúcie exekútora vzniknuté v súvislosti so zastavením starej exekúcie (ďalej len „paušálne trovy“), ktoré sú vo výške 35 eur bez dane z pridanej hodnoty, t. j. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa výška týchto paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty. Na úhradu iných trov starej exekúcie, ako trov uvedených v prvej vete, nemá exekútor nárok.

Paušálne trovy znáša oprávnený a aj keď v tomto prípade paušálne trovy zaplatí oprávnený, z pohľadu „práva hmotného“ sa stanú príslušenstvom pohľadávky (ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky). Uvedené znamená to, že v prípade podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie môže oprávnený požadovať ich náhradu ako úhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

Návrh zákona vytvára špecifický exekučný titul na vymozenie paušálnych trov, ktoré neboli uhradené do ustanovenej lehoty, ktorým je upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov. Pre podanie návrhu na vykonanie exekúcie na základe takéhoto exekučného titulu sa nebude vyžadovať potvrdenie o vykonateľnosti, avšak upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov musí obsahovať všetky obligatórne náležitosti a musí byť splnená podmienka zaslania v zmysle § 5 ods. 3 návrhu zákona. V prípade, ak súdny exekútor nevydá a nezašle upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov v súlade s § 5 návrhu zákona, nesplnenie týchto zákonných povinností má za následok stratu nároku exekútora na paušálne trovy. Strata nároku exekútora na paušálne trovy je taktiež dôsledkom nezapísania starej exekúcie do centrálného registra exekúcií podľa ustanovení Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017.

K § 7

Pre prípad vydania upovedomenia o zastavení starej exekúcie v rozpore s týmto zákonom (napr. v prípade vydania upovedomenia predčasne alebo bez splnenia podmienok zákonných predpokladov pre zastavenie starej exekúcie) návrh zákona poskytuje oprávnenému opravný prostriedok vo forme námietok. Súčasne sa upravuje aktívna procesná legitímácia na podanie námietok v prospech oprávneného, lehota a miesto na ich podanie, ako aj spôsob, akým sa súd (súd, ktorý vedie exekučné konanie podľa predpisov účinných do 31. marca 2017) vysporiada

s podanými námietkami proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie. Keďže trovy exekúcie exekútora sa určujú paušálnou sumou, neprípúšťajú sa námietky proti paušálnym trovám.

Ak oprávnený nepodá námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie v zákonom ustanovenej lehote, exekútor doručí súdu toto upovedomenie o zastavení starej exekúcie, a to v lehote 30 dní od uplynutia lehoty na podanie námietok, pričom doručením upovedomenia o zastavení starej exekúcie súdu sa exekučné konanie končí a poverenie na vykonanie exekúcie sa považuje za vrátené.

Ak oprávnený podá námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie odôvodnene, súd týmto námietkam vyhovie tak, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší a exekútor pokračuje vo vedenej starej exekúcii. Ak boli podané námietky proti starej exekúcii oneskorene alebo neboli splnené iné procesné podmienky pre podanie týchto námietok (nepripustné námietky), napr. z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie, procesnej subjektivity a pod., súd tieto námietky uznesením odmietne. Vecne neodôvodnené námietky (neunesenie bremena tvrdenia alebo dôkazného bremeno) súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach doručuje súd oprávnenému a exekútorovi, povinnému sa toto rozhodnutie nedoručuje.

K § 8

Exekúcia je len špecifickým časovým úsekom v rámci exekučného konania, preto návrh zákona pre staré exekúcie osobitne rieši vlastné ukončenie starého exekučného konania. Pre potreby starých exekúcií nie je potrebné, aby exekútor po ukončení exekučného konania *in natura* vracal pôvodné poverenie na vykonanie exekúcie; poverenie na vykonanie exekúcie sa považuje za vrátené ukončením exekučného konania (fikcia). Ukončenie exekučného konania exekútor oznamuje oprávnenému; oznámenie ukončenia exekučného konania povinnému nemá opodstatnenie, pretože túto skutočnosť si môže povinný zistiť z centrálného registra exekúcií bezplatne.

Návrh zákona upravuje možnosť podať opätovne návrh na vykonanie exekúcie. V prípade, ak oprávnený (po komerčnej úvahe) dospeje k záveru o vhodnosti a účelnosti podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (najmä ak je reálny predpoklad možnosti vymoženia pohľadávky oprávneného, napr. zo zabezpečeného majetku oprávneného, alebo existujú objektívne skutočnosti odôvodňujúce vymoženie pohľadávky oprávneného v blízkej budúcnosti), môže oprávnený tento opätovný návrh na vykonanie exekúcie realizovať, avšak už podľa súčasne platných a účinných procesných pravidiel. V súvislosti s opätovným návrhom na vykonanie exekúcie sa upravujú pravidlá, kedy ostanú účinky úkonov exekútora smerujúcich k zabezpečeniu majetku podliehajúceho starej exekúcii zachované a kedy ostane zachované aj poradie starej exekúcie; podmienkou zachovania týchto účinkov je osvedčenie podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie exekútorovi oprávneným, t. j. preukázanie podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie, a to v lehote 30 dní od doručenia oznámenia o ukončení exekučného konania oprávnenému. Po uplynutí tejto lehoty exekútor bezodkladne zruší všetky úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného v starej exekúcii, ak mu oprávnený nepreukázal (neosvedčil) podanie opätovného návrhu na vykonanie exekúcie v zákonom ustanovenej lehote. Ak opätovný návrh na vykonanie exekúcie bol podaný a bol podaný v lehote 30 dní od doručenia oznámenia o ukončení exekučného konania, účinky úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku povinného ostávajú zachované a nový exekútor je povinný požiadať pôvodného exekútora o doručenie príslušného exekučného spisu a pôvodný exekútor je povinný takejto žiadosti vyhovieť

a exekučný spis bezodkladne zaslať novému exekútorovi. V prípade, ak bol opätovný návrh na vykonanie exekúcie podaný až po lehote 30 dní od doručenia oznámenia o ukončení exekučného konania, účinky úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku povinného neostávajú zachované a exekútor je povinný všetky tieto úkony zrušiť.

Ak bol opätovný návrh na vykonanie exekúcie podaný, avšak súd tomuto návrhu nevyhovel (nevydal poverenie, resp. odmietol návrh na vykonanie exekúcie), súd je povinný oznámiť pôvodnému exekútorovi túto skutočnosť, na základe čoho exekútor zruší bezodkladne všetky úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného, ktorých účinky ostali zachované. Ak súd vydá poverenie na vykonanie exekúcie na základe opätovného návrhu podaného v lehote 30 dní odo dňa doručenia oznámenia o ukončení exekučného konania, nový exekútor na základe dokladov v pôvodnom exekučnom spise pokračuje v exekúcii, pričom účinky všetkých úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku podliehajúcemu starej exekúcii ostávajú zachované.

K § 9

Zákon výslovne upravuje možnosť oprávneného po zastavení starej exekúcie podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie, a to elektronicky prostredníctvom na to určeného formulára (repodaj). Na uľahčenie podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie sa umožňuje oprávnenému pôvodný exekučný titul predložiť vo forme „skenu“, t. j. zaručená konverzia sa nepožaduje. Na druhej strane sa k návrhu musí pripojiť elektronická podoba upovedomenia o zastavení starej exekúcie, aby exekučný súd vedel tento opätovný návrh na vykonanie exekúcie odlíšiť od iných návrhov na vykonanie exekúcie.

V odseku 2 sa upravuje výnimka pre prípady, kedy by po ukončení exekučného konania už uplynuli premlčacie doby pre vymoženie nároku. Ustanovenie sa samozrejme (a contrario) nepoužije v prípade, ak tieto doby už uplynuli pred ukončením exekučného konania. Účelom je vytvorenie dostatočného časového rámca pre oprávneného na zváženie opätovného podania návrhu na vykonanie exekúcie ako aj pre exekučný súd na spracovanie návrhov.

Pokiaľ ide o úpravu premlčania, bude v zásade platiť, že oprávnený v „začatom konaní riadne pokračuje“ (porovnaj § 112 Občianskeho zákonníka) aj vtedy, ak podá opätovný návrh na vykonanie exekúcie do jedného roka po ukončení exekučného konania podľa tohto návrhu zákona. Inými slovami, jednoročné obdobie po ukončení exekučného konania podľa tohto návrhu zákona má z hľadiska možnosti dlžníka namietat' premlčanie (resp. možnosť nariadiť výkon rozhodnutia) rovnaké účinky, ako kedy počas tohto obdobia riadne prebiehalo exekučné konanie.

V prípade podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (na vykonanie exekúcie zastavenej podľa tohto návrhu zákona) sa „nové“ exekučné konanie vedie už podľa predpisov platných a účinných v čase podania opätovného návrhu na začatie exekúcie, pričom oprávnený má nárok len na náhradu súdneho poplatku za návrh. Oprávnený nemá nárok na náhradu iných trov spojených s podaním opätovného návrhu na vykonanie exekúcie; oprávnený môže požadovať úhradu paušálnych trov od povinného ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

K § 10

Ustanovenie upravuje možnosť subsidiárneho použitia Exekučného poriadku (vždy v znení, podľa ktorého sa postupuje pri vedení starej exekúcie), pokiaľ tento zákon neupravuje inak. To znamená, že ustanovenia návrhu zákona nebránia príslušnému súdu do zastavenia starej

exekúcie podľa tohto návrhu zákona napr. zastaviť starú exekúciu podľa ustanovení Exekučného poriadku (účinného do 31. marca 2017), resp. rozhodnúť o iných otázkach, ktoré v priebehu „starého“ exekučného konania nastanú.

Ak tento zákon upravuje v súvislosti s ukončením starej exekúcie konanie a rozhodovanie súdu (príslušného súdu podľa predpisov účinných do 31. marca 2017), na príslušnom súde rozhodne na základe poverenia vyšší súdny úradník, proti ktorého rozhodnutiu je prípustná sťažnosť.

Čl. II

V súvislosti s návrhom zákona je potrebné v Exekučnom poriadku vecne upraviť zákonnú možnosť zastaviť starú exekúciu a ukončiť staré exekučné konanie osobitným predpisom, preto sa Exekučný poriadok doplní o navrhovanú právnu úpravu. Účelom tejto právnej úpravy je predovšetkým predchádzať výkladovým problémom a nezrovnalostiam.

Čl. III

Podľa navrhovanej úpravy sa bude za daňový výdavok podľa § 19 ods. 2 písm. h) piateho bodu zákona o dani z príjmov považovať aj odpis pohľadávky, ktorá bola zahrnutá do zdaniteľných príjmov, u ktorej bude upovedomením o zastavení starej exekúcie vyhotoveného exekútorom zastavené exekučné konanie pre nedostatok majetku podľa § 2 ods. 1 písm. a) a b) návrhu zákona. Rovnako to platí aj pri odpise pohľadávok z dôvodu zastavenia exekúcie pre nedostatok majetku podľa Exekučného poriadku. Ustanovenie sa prvýkrát uplatní na odpis pohľadávky na základe právoplatne ukončeného exekučného konania po nadobudnutí účinnosti návrhu zákona.

Čl. IV

Navrhuje sa účinnosť zákona k 1. januáru 2020